Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Corneliu Guzun

Dosarul nr. 2r-1503/25
(2-25061129-02-25r-28072025)

**D E C I Z I E**

**11 iunie 2026** **municipiul Chișinău**

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru**

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Roman Pascari
Judecătorii Hristina Craveț și Svetlana Vîșcu

Soluționând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Aureliu Colenco, în interesele lui Șor Ilan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2025, prin care a fost scoasă de pe rol cererea semnată și depusă de avocatul Aureliu Colenco, în interesele reclamantului Ilan Șor împotriva B.C. ”Banca de Economii” S.A. (în proces de lichidare), intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc,

**A C O N S T A T A T :**

**ÎN FAPT**

**1.** La 02 mai 2025, Ilan Șor a depus cerere împotriva B.C. ”Banca de Economii” S.A. (în proces de lichidare), intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

**2.** Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2025 a fost scoasă de pe rol cererea depusă de Ilan Șor împotriva B.C. ”Banca de Economii” S.A. (în proces de lichidare), cu participarea intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

**3.** Nefiind de acord cu încheierile instanței de fond, la data de 16 iulie 2025 avocatul Aureliu Colenco, în interesele lui Șor Ilan, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2025, solicitând admiterea prezentei cereri de recurs spre examinare. Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-837/25 (2-25061129-12-25-05052025) din 09.07.2025 prin care s-a dispus scoaterea de pe rol a contestației depuse de Ilan Șor împotriva B.C. „Banca de Economii” S.A., în proces de lichidare, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, privind anularea încheierii executorului

judecătoresc, Roman Talmaci, nr. 003-1696r/25 din 24 aprilie 2025 privind respingerea cererii de anulare/amânare/suspendare a licitaţiei publice de vânzare a bunurilor imobile înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Ilan Şor şi anume, apartamentele cu nr. 25 şi 26 situate în mun. Chişinău str. *****. Trimiterea cauzei la rejudecare în instanţa de fond - în alt complet de judecată.

**4.** În susținerea cererii de recurs avocatul recurentului a invocat că încheierea contestată este una ilegală şi neîntemeiată, care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) CPC potrivit căruia, recursul este admis dacă hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, sub ambele aspecte ale acestuia, cel puţin din considerentele expuse infra.

**5.** Aşadar, menţionează că soluţia dispusă de prima instanţă prin încheierea contestată este întemeiată pe prevederile art. 267 lit. c) CPC, potrivit cărora, instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită.

**6.** Totodată, raportând norma de drept respectivă la circumstanţele reale ale cauzei, atunci subliniază faptul că, în contradictoriu cu cele constatate de prima instanţă, pe verso-ul mandatului, este înserată *expresis verbis*, împuternicirea reprezentantului de a semna cererea şi de a o depune în judecată.

**7.** Mai mult ca atât, pe partea *recto* a mandatului avocaţional anexat la materialele cauzei, este înserat *expresis verbis* faptul că reprezentantul este împuternicit prin mandatul respectiv de a reprezenta recurentul anume în cauza civilă privind contestarea încheierii executorului judecătoresc Roman Tălmăci nr. 003-1696r/25 din 24.04.2025 privind respingerea cererilor debitorului Ilan Şor din 14.04.2025 şi respectiv din 17.04.2025.

**8.** Prin urmare, în circumstanțele expuse, în care pe de o parte, pe partea verso este înserată împuternicirea avocatului de a semna cererea şi de o a depune în instanţă în numele clientului, iar, pe de altă parte, din partea recto (faţă) a mandatului, respectiv rezultă că avocatul a fost împuternicit prin mandatul menţionat, pentru a reprezenta clientul anume în legătură cu contestarea actului concret al executorului judecătoresc, argumentarea instanţei precum că contestaţia nu a fost semnată de o persoană împutemicită de a contesta actele executorului judecătoresc, este una vădit arbitrară şi care se datorează în mod determinant pe apreciarea vădit nerezonabilă a probelor (ne-luarea în considerare a însemnărilor de partea recto şi partea verso a mandatului). Or, este lipsit de sens a considera că reprezentantul nu are împuternicirea de a contesta un act, în condiţiile în care din mandatul anexat la materialele cauzei, rezultă că acesta a fost eliberat anume pentru contestarea actului avut în vedere, iar, pe verso-ul mandatului este indicată împuternicirea de a semna cererea şi de a o depune în judecată.

**9.** Într-o altă ordine de idei, avocatul remarcă faptul că, pretinsa împuternicire invocată de prima instanţă „de a contesta actele executorului judecătoresc” prevăzută de art. 50 din Codul de executare, se referă la cazul în care se eliberează mandat de reprezentare a participantului la întreaga procedură de executare, mandat care se prezintă în original executorului judecătoresc şi care se anexează la materialele procedurii de executare silită ţinute de executorul judecătoresc.

Pe când, la caz, după cum a arătat şi mai sus, recurentul prin mandatul anexat în original la contestaţia înaintată, a împuternicit reprezentantul său anume cu scopul de a-i fi reprezentate drepturile şi interesele sale în ceea ce ţine de contestarea unui act concret al executorului judecătoresc emis în cadrul unei proceduri de executare silită. Şi, în acest context, la împuternicit pe reprezentantul său cu dreptul de a semna cererea şi de a o depune în judecată.

**10.** Astfel încât, soluţia dispusă de prima instanţă prin încheierea contestată de rând cu argumentarea expusă în susţinerea acesteia, nu numai că este vădit arbitrară şi se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit eronată a probelor, dar, este şi o dovadă de formalism excesiv care îngrădeşte dreptul recurentului de acces liber la justiţie în mod nejustificat şi disproporţionat. Iar, cel mai dubios este faptul că, deşi contestaţia a fost acceptată de două ori spre examinare, ulterior, instanţa a decis totuşi ex-officio, în mod unilateral, că contestaţia recurentului trebuie scoasă de pe rol, fără a pune în discuţie chestiunea respectivă cu participanţii la proces.

**11.** Or, dacă prima instanţă, până la emiterea încheierii contestate, ar fi pus în discuţie problema respectivă, atunci, recurentul ar fi explicat şi ar fi demonstrat faptul că, în ceea ce ţine de reprezentarea acestuia în procedura de executare silită în care a fost emis actul contestat, l-a împuternicit pe acelaşi avocat, prin mandatul seria MA nr. 1512703 din 19.07.2023, inclusiv cu dreptul de a contesta actele executorului judecătoresc, originalul mandatului fiind anexat la materialele procedurii de executare silită (copia se anexează).

**12.** Pe când, în legătură cu contestarea încheierii executorului judecătoresc din 24.04.2025, emisă în aceiaşi procedură de executare silită, a acordat aceluiaşi reprezentant, împuterniciri speciale de contestare anume a actului respectiv, împuternicindu-1 inclusiv cu dreptul de a semna şi a depune cererea în judecată, fapt confirmat prin mandatul seria MA nr. 0899879 din 29.04.2025 (partea recto şi partea verso a acestuia), a cărui original este anexat la materialele prezentei cauze.

**13.** Relevantă în acest sens este şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Golder v. Marea Britanie, 1975, § 34) în care s-a apreciat că se poate concepe cu greu că există stat de drept, acolo unde nu există posibilitatea de a avea acces la instanţele judecătoreşti.

**14.** Conform art. 6 pct. 1 al Convenţiei pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil...".

**15.** Accesul liber la justiţie este consacrat ca un drept ce presupune posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct şi nemijlocit în instanţa de judecată, pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime, drept care conform art. 20 alin. (2) al Constituţiei nu poate fi îngrădit de nici o lege.

**16.** Totodată, Curtea Europeană a stabilit că dreptul de acces la o instanţă este încălcat atunci când reglementarea sa încetează să servească obiectivelor de securitate juridică şi de bună administrare a justiţiei şi constituie un fel de barieră care împiedică litigantul să îşi soluţioneze litigiul pe fond de către instanţa competentă ( Efstathiou şi alţii împotriva Greciei, nr. 36998/02 ,

§ 24,27 iulie 2006).

**17.** Prin urmare, pornind de la eroarea gravă de fapt care a fost admisă de prima instanţă şi care a dus în mod indubitabil la îngrădirea nejustificată a dreptului recurentului de acces liber la justiţie, în condiţiile în care la contestaţia înaintată a fost anexat mandatul care confirmă acordarea împuternicirilor de a semna şi de a depune cererea respectivă în instanţa de judecată, consideră că unica soluţie legală şi întemeiată care poate remedia dreptul încălcat al recurentului, este admiterea prezentului recurs în sensul în care acesta a fost formulat şi înaintat, şi anume, casarea încheierii contestate şi remiterea cauzei la rejudecare în prima instanţă în alt complet de judecată.

**18.** Aşadar, concluzionând asupra motivelor de fapt şi temeiurilor de drept expuse în prezenta cerere, precum şi faptul că, la emiterea încheieri contestate, prima instanţă:

- a încălcat prevederile art. 6 paragraf 1 CEDO, art. 20 din Constituţie şi art. 5 CPC, coroborate cu prevederile art. 163 alin. (1) Cod de executare, art. 81 alin. (2) şi art. 267 lit. c) CPC;
- a apreciat în mod nerezonabil probele (nu a ţinut cont de împuternicirile acordate de recurent avocatului prin mandatul seria MA nr. 0899879 din 29.04.2025 din care rezultă expres dreptul avocatului de a semna cererea de contestare a încheierii executorului judecătoresc din 24.04.2025 şi de a o depune în instanţa de judecată - a se vedea partea recto şi partea verso a mandatului);
- nu a ţinut cont de faptul că, mandatul anexat la materialele cauzei, îi conferă reprezentantului recurentului împuterniciri de reprezentare anume în legătură cu actul contestat emis de executorul judecătoresc (inclusiv, împuternicirea de semnare şi de depunere în judecată a cererii), ci nu, împuterniciri generale de reprezentare în întreaga procedură de executare silită;
- acţiuni prin care a încălcat în mod nejustificat şi disproporţionat dreptul fundamental al recurentului de acces liber la justiţie, împiedicând astfel desfăşurarea de mai departe a procesului iniţiat de recurent;
- a emis soluţia respectivă, în mod unilateral fără a pune în discuţie problema invocată în contradictoriu cu participanţii le proces, mai ales, în contextul în care iniţial contestaţia recurentului a fost acceptat spre examinare de două ori.

**19.** Consideră că unica soluţie legală şi întemeiată care poate fi dispusă de instanţa de recurs este admiterea prezentului recurs în sensul în care acesta a fost formulat şi înaintat.

**20.** Ori, potrivit art. 427 lit. b) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

**21.** În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

**22.** Din actele cauzei rezultă că încheierea de scoatere a cererii de pe rol a fost emisă la 9 iulie 2025 (f.d. 221-222), iar recursul este depus la 14 iulie 2025 (f.d. 224-232).

**23.** Astfel, recursul declarat de avocatul recurentului împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2025 este depus în termen.

**LEGISLAȚIA RELEVANTĂ**

**24.** Art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă:

Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

**25.** Art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă:

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

**26.** Art. 163 alin.(1) Cod de executare:

Reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

**27.** Art. 166 alin. (5) Cod de procedură civilă:

Cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui împuternicit în modul stabilit.

**28.** Art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă:

Instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care: cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită.

**29.** Art. 49 alin. ($1^1$) Cod de executare:

Împuternicirile avocatului sau ale avocatului stagiar se atestă prin mandat.

**30.** Art. 50 alin.(1) Cod de executare:

Împuternicirea de reprezentare dă dreptul de a efectua toate actele legate de procedura de executare, cu excepţia celor de prezentare sau de retragere a documentului executoriu, de transmitere a împuternicirilor către o altă persoană (substituire), de încheiere a tranzacției, *de contestare a actelor executorului judecătoresc*, de schimbare a modului de executare, de amânare sau de eşalonare a executării, de primire a mijloacelor băneşti sau a bunurilor, *despre care se va menționa expres în mandatul sau în procura eliberat/eliberată de reprezentat, sub sancțiunea nulității*.

**31.** Pct. 6 sbp. 2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013, cu privire la aprobarea formularului şi modului de utilizarea mandatului avocatului şi al avocatului stagiar, formularul mandatului avocatului conţine următoarele elemente obligatorii: pe verso se inserează: a) împuternicirile avocatului.

**MOTIVAREA INSTANȚEI**

**32.** Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, reieșind din considerentele ce succed.

**33.** Din materialul probator rezultă că cererea de contestare a actelor executorului judecătoresc, este semnată de către avocatul Colenco Aureliu, în baza mandatului nr. 0899879 din 29 aprilie 2025( f.d.2), însă, pe verso-ul mandatului nr. 0899879 din 29 aprilie 2025, nu sunt mențiuni exprese cu privire la dreptul reprezentantului Colenco Aureliu de a contesta actele executorului judecătoresc.

**34.** În consecință, instanța de fond reținând lipsa împuternicirilor avocatului Aureliu Colenco de a contesta actele executorului judecătoresc, prin încheierea din 9 iulie 2025 a scos de pe rol cererea semnată și depusă de avocatul Aureliu Colenco, în interesele reclamantului Ilan Șor împotriva B.C. ”Banca de Economii” S.A. (în proces de lichidare), intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

**35.** Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de fond cu privire la scoaterea cererii de pe rol, reieșind din următoarele considerente.

**36.** Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de către recurent şi a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță de scoatere a cererii de pe rol, este corectă. Or, avocatul Aureliu Colenco a contestat actele executorului judecătoresc din numele lui Ilan Șor fără a avea împuterniciri în conformitate cu prevederile legale.

**37.** Reieșind din circumstanțele şi faptele invocate supra, Colegiul reiterează că potrivit principiilor generale ale dreptului procesual și civil, orice act procedural sau cerere adresată autorității competente trebuie formulată fie de titularul dreptului, fie de un reprezentant care dispune de împuterniciri exprese și valabile. Lipsa dovezii reprezentării atrage nulitatea actelor efectuate în numele altei persoane, întrucât autoritatea nu poate prezuma existența mandatului.

**38.** În cazul dat, avocatul Aureliu Colenco a contestat actele executorului judecătoresc din numele lui Ilan Șor, în baza mandatului nr. 0899879 din 29 aprilie 2025, care nu conține mențiuni exprese cu privire la dreptul avocatului Colenco Aureliu de a contesta actele executorului judecătoresc, cerință expres prevăzută de art. 50 Cod de Executare.

**39.** Colegiul reține că dispozițiile art.50 alin.(1) Cod de executare instituie un regim juridic distinct al reprezentării în procedura de executare silită, legiuitorul delimitând expres actele care pot fi exercitate în baza unei împuterniciri generale de reprezentare de actele care necesită o împuternicire specială. Contestarea actelor executorului judecătoresc face parte din categoria actelor procesuale pentru exercitarea cărora legea impune existența unei împuterniciri speciale, menționate expres în mandat sau procură, sub sancțiunea nulității.

**40.** Rațiunea acestei reglementări rezidă în caracterul de dispoziție al dreptului de contestare a actelor executorului judecătoresc. Prin formularea unei contestații împotriva actelor de

executare se declanșează un litigiu distinct, supus controlului judecătoresc, care poate influența în mod direct desfășurarea și/sau finalitatea procedurii de executare. Din acest motiv, legiuitorul a condiționat exercitarea unui asemenea drept de existența unei manifestări exprese de voință a persoanei reprezentate.

**41.** Interpretarea sistemică a art.50 alin.(1) Cod de executare conduce la concluzia că împuternicirile speciale nu pot fi prezumate și nici deduse pe cale de interpretare extensivă din alte mențiuni ale mandatului. Dimpotrivă, acestea trebuie să rezulte în mod explicit din conținutul actului care atestă reprezentarea, deoarece însăși norma legală condiționează valabilitatea exercitării unor asemenea drepturi de menționarea lor expresă.

**42.** În acest context, Colegiul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia indicarea pe recto-ul mandatului a obiectului cauzei privind contestarea unei încheieri concrete a executorului judecătoresc ar echivala cu acordarea expresă a împuternicirii speciale prevăzute de art.50 alin.(1) Cod de executare. Individualizarea cauzei pentru care este acordată asistența juridică și conferirea unei împuterniciri speciale reprezintă instituții juridice distincte, cu finalități diferite, care nu pot fi confundate.

**43.** Acceptarea unei asemenea interpretări ar lipsi de efect util dispozițiile art. 50 alin. (1) Cod de executare. Or, dacă simpla indicare a obiectului litigiului ar fi suficientă pentru a considera îndeplinită cerința referitoare la împuternicirea specială, obligația legală privind menționarea expresă a dreptului de contestare a actelor executorului judecătoresc și-ar pierde finalitatea normativă, contrar principiului potrivit căruia normele juridice trebuie interpretate astfel încât fiecare dispoziție să producă efecte juridice.

**44.** De asemenea, Colegiul observă că legiuitorul nu a utilizat sintagma „mandat eliberat pentru contestarea actelor executorului judecătoresc”, ci a impus expres menționarea împuternicirii de contestare. Prin urmare, verificarea existenței unei asemenea împuterniciri trebuie realizată prin raportare la conținutul efectiv al rubricii destinate împuternicirilor reprezentantului, iar nu prin deducții rezultate din obiectul cauzei sau din alte circumstanțe exterioare actului de reprezentare.

**45.** În speță, deși mandatul nr. 0899879 din 29 aprilie 2025 individualizează cauza în legătură cu care avocatul acordă asistență juridică, pe verso-ul acestuia nu este inserată împuternicirea specială privind contestarea actelor executorului judecătoresc, cerută expres de art. 50 alin. (1) Cod de executare. În lipsa unei asemenea mențiuni, avocatul nu era împuternicit să exercite în numele reprezentatului dreptul procesual respectiv, iar instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă.

**46.** Colegiul nu poate împărtăși nici susținerea recurentului potrivit căreia cerințele art. 50 alin. (1) Cod de executare ar fi aplicabile exclusiv reprezentării exercitate în fața executorului judecătoresc. Or, norma legală reglementează întinderea împuternicirilor reprezentantului în materia executării silite și condițiile în care acesta poate exercita anumite prerogative procesuale, inclusiv contestarea actelor executorului judecătoresc, indiferent dacă această prerogativă este exercitată în fața executorului judecătoresc sau în fața instanței de judecată competente să examineze contestația.

**47.** Colegiul nu poate reține nici argumentul recurentului referitor la existența mandatului seria MA nr. 1512703 din 19 iulie 2023, pretins aflat la materialele procedurii de executare. Chiar presupunând existența unui asemenea mandat, împrejurarea respectivă nu înlătură obligația ca împuternicirea specială prevăzută de art. 50 alin. (1) Cod de executare să rezulte expres din actul de reprezentare în temeiul căruia a fost formulată și semnată contestația adresată instanței de judecată.

**48.** Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului potrivit căruia acceptarea anterioară a cererii spre examinare ar fi împiedicat instanța să verifice ulterior respectarea condițiilor procesuale privind reprezentarea. Acceptarea cererii în procedură nu are efectul acoperirii unor eventuale vicii referitoare la împuternicirile reprezentantului și nu împiedică instanța să constate ulterior existența unui temei de scoatere a cererii de pe rol prevăzut expres de lege.

**49.** Colegiul nu poate reține nici argumentul recurentului privind pretinsa încălcare a principiului contradictorialității. Temeiul reținut de instanța de fond rezultă din verificarea actelor anexate cererii și privește existența împuternicirilor procesuale ale reprezentantului, aspect pe care instanța este obligată să îl examineze din oficiu. În condițiile în care instanța de fond a apreciat că lipsa împuternicirii speciale rezultă din conținutul mandatului prezentat, aspect ce putea fi verificat nemijlocit prin examinarea actului de reprezentare anexat cererii, împrejurarea că această chestiune nu a fost pusă în discuția participanților la proces nu este de natură să înlăture aplicarea dispozițiilor imperative ale art. 50 alin. (1) Cod de executare și art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă, întrucât respectarea condițiilor legale privind reprezentarea procesuală nu depinde de poziția participanților la proces, ci de verificarea de către instanță a existenței împuternicirilor cerute expres de lege.

**50.** Nici invocarea dreptului de acces la justiție nu poate conduce la o altă concluzie. Dreptul de acces la o instanță nu are caracter absolut și poate fi supus unor condiții procedurale rezonabile, instituite de lege pentru buna administrare a justiției. Cerința existenței unei împuterniciri speciale pentru contestarea actelor executorului judecătoresc este prevăzută expres de art. 50 alin. (1) Cod de executare, urmărește un scop legitim și este aplicabilă în mod egal tuturor participanților la procedura de executare, neputând fi calificată drept formalism excesiv.

**51.** Colegiul nu poate reține nici argumentele recurentului întemeiate pe art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată în recurs. Dreptul de acces la o instanță nu are caracter absolut și poate fi supus unor condiții procedurale legitime, instituite în vederea asigurării unei bune administrări a justiției și a securității raporturilor juridice. Or, cerința prevăzută de art. 50 alin. (1) Cod de executare privind existența unei împuterniciri speciale pentru contestarea actelor executorului judecătoresc reprezintă o condiție procedurală expres prevăzută de lege, clară și previzibilă, care urmărește un scop legitim și nu aduce atingere însăși substanței dreptului de acces la justiție.

**52.** Mai mult, scoaterea cererii de pe rol în temeiul art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă nu constituie o soluționare a litigiului pe fond și nu lipsește persoana interesată de posibilitatea valorificării drepturilor sale procesuale cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. În aceste

circumstanțe, Colegiul nu identifică o ingerință disproporționată în dreptul de acces la justiție și nici elemente care ar permite concluzia încălcării art. 6 §1 din Convenție sau a art. 20 din Constituție.

**53.** În consecință, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, întrucât cererea privind contestarea actelor executorului judecătoresc a fost depusă în lipsa unei împuterniciri speciale valabil conferite în condițiile art. 50 alin. (1) Cod de executare. Prin urmare, soluția de scoatere a cererii de pe rol este conformă circumstanțelor constatate și cadrului normativ aplicabil.

**54.** Argumentele invocate de recurent nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, întrucât acestea se întemeiază pe o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 50 alin. (1) Cod de executare, incompatibilă cu caracterul imperativ al normei și cu cerința menționării exprese a împuternicirilor speciale. Din aceste considerente, criticile formulate în recurs urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

**55.** În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

**D E C I D E:**

Se respinge recursul declarat de avocatul Aureliu Colenco, în interesele lui Șor Ilan.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 iulie 2025, prin care a fost scoasă de pe rol cererea semnată și depusă de avocatul Aureliu Colenco, în interesele reclamantului Ilan Şor împotriva B.C. ”Banca de Economii” S.A. (în proces de lichidare), intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Roman Pascari

Judecătorii: Hristina Craveț

Svetlana Vîșcu